

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Henning Grove):

Medlemmer af Folketinget Pernille Frahm (SF), Jes Lunde (SF) og Villy Søvnald (SF) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om leje.
(Lovforslag nr. L 119).

Udvalget til Valgs Prøvelse har afgivet:

Beretning om klager i forbindelse med folkeafstemningen om forslag til lov om ændring af lov om Danmarks tiltrædelse af De Europæiske Fællesskaber. (Danmarks ratifikation af Amsterdamtraktaten om ændring af traktaten om De Europæiske Fællesskaber og visse tilknyttede akter).
(Beretning nr. 3).

Eksemplarer vil blive omdelt.

Samtykke til behandling

Anden næstformand (Henning Grove):

De sager, der er opført under punkterne 11-14 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde.

Jeg har forstået, at der gøres indsigelse, og der må herefter foretages afstemning om, hvorvidt de pågældende sager kan behandles i dette møde.

Afstemning

For forslaget om afvigelse fra den i forretningsordenen fastsatte frist stemte 89 (S, V, KF, CD, RV og KRF), imod stemte 24 (SF, DF, EL og FP).

Anden næstformand (Henning Grove):

Da der til dispensation kræves, at tre fjerdedele af de stemmende tilslutter sig forslag herom, er samtykke givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 32: Forslag til folketingsbeslutning om børnepasningsgaranti i alle kommuner.

Af Villy Søvnald (SF) m.fl.

(Fremsat 16/4 98. Første behandling 23/4 98. Betænkning 18/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 13 (SF og EL) stemte for, 98 (S, V, KF, DF, CD, RV, FP og KFR) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 14: Forslag til folketingsbeslutning om vurdering af små landbrugsejendomme efter bondegårdsreglen.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 1/4 98. Første behandling 24/4 98. Betænkning 19/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Behnke (FP):

Allerede i folketingssamlingen, der startede i oktober 1997, fremsatte Fremskridtspartiet et forslag om, at små landbrugsejendomme fremover skulle vurderes efter bondegårdsreglen. Ved den førstebehandling, der fandt sted, var det sådan, at de fleste ordførere gik glade fra salen, for der tegnede sig et flertal for at få denne regel indført.

Det, der var det glædelige, var, at partier som SF og Enhedslisten kunne se bort fra traditio-

nelle ideologiske holdninger og se praktisk på sagen; kunne forstå, at for de familier, der netop har købt en lille landbrugsejendom, og som regner med at skulle drive lidt økologisk landbrug, have et par høns gående i baggården osv., er det helt urimeligt, at de pludselig ved en omvurdering af ejendommen bliver gjort sammenlignelige med en eller anden stor villa og derefter kommer til at betale så meget i offentlige skatter, at familien simpelt hen ikke har råd til at bo der længere.

Men der blev udskrevet folketingsvalg, og derfor nåede det beslutningsforslag aldrig frem til en egentlig afklaring.

Umiddelbart efter folketingsvalget fremsatte Fremskridtspartiet så forslaget igen; det gjorde vi den 1. april – det kunne være, vi skulle have valgt en anden dato – men allerede ved førstebehandlingen tegnede der sig igen et flertal. Der var dog to betingelser fra henholdsvis SF og Enhedslisten. Den første betingelse gik ud på, at man ville sikre sig, at de pågældende ejendomme også virkelig var små landbrugsejendomme og ikke store godser, og hvad der ellers blev malet frem, som kunne bruge den her regel til skattetænkning.

Det andet, man gjorde gældende, var, at der skulle være egentligt landbrug. Man ville ikke have, at det var storbyfolk, der købte sig til ferieboliger på landet og så slap billigere. Det skulle altså være nogle, der virkelig boede derude, det skulle være nogle, der sørgede for at dyrke jorden og var en del af lokalsamfundet.

Under udvalgsarbejdet har vi spurgt i Skatteministeriet, hvordan det kan lade sig gøre at lave værnsregler. Det har vi fået svar på, og det er optrykt i betænkningen.

Så skal vi huske på, at det, vi har til behandling her, jo er et beslutningsforslag. Hvis beslutningsforslaget bliver vedtaget, er det efterfølgende regeringens pligt at komme med det konkrete lovforslag. Derfor er det klart, at et beslutningsforslag ikke skal opfylde samme krav til præcision, til lovparagraffer, der kan forvaltes efter, osv. Det kommer alt sammen til efteråret, når der forventes at ligge et lovforslag.

Men betingelsen for, at der kan komme et lovforslag til efteråret, er, at der er et flertal i folketingssalen, som i dag stemmer ja til beslutningsforslag nr. B 14 og siger til regeringen: Vi vil have et lovforslag, som betyder, at disse små landbrugsejendomme kan vurderes efter bondegårdsreglen.

Efter at Fremskridtspartiet har fremsat forslaget og der har været offentlig debat om det, specielt i aviserne og specielt på Fyn, ja, så har aviserne været fyldt med eksempler på familier, som er ramt ganske og aldeles urimeligt. Uanset om det er familien Madsen fra Aunslev eller familien Jørgensen fra Bogense, har de oplevet lige præcis det, forslaget går ud på, nemlig at de har købt en lille landbrugsejendom, de ønsker at bo der, de ønsker at være en del af et lokalt miljø, de ønsker at være med til at holde liv i de landsbyer, som vi ellers så tit snakker om i Folketinget.

Men hvad oplever de så? Ja, de oplever, at fuldstændige tilfældigheder fra lokale skattemyndigheder betyder, at de fra det ene år til det andet får så markant en stigning i deres ejendomsvurdering, at de simpelt hen ikke har råd til at blive boende. Og hvis de pågældende havde haft penge og havde haft råd til at bo i en stor villa, ja, så havde de ikke valgt at flytte på landet. De har netop valgt at flytte derud, fordi de forholdsvis små penge kunne få en ejendom, hvor der var plads til dem og deres børn og deres ønske om at dyrke lidt landbrug ved siden af.

Men de er jo ikke de eneste. Overalt i landet er der 4.592 familier, der har oplevet nøjagtig det samme, nemlig at deres ejendom er blevet så meget overbeskattet, at de ikke har råd til at blive boende. Alle disse mennesker, disse 4.592 familier, skylder vi ærlig talt at gøre det, der blev lovet ved førstebehandlingen, nemlig at vi får en løsning på det her problem.

Så meget mere ærgerligt var det da også, da vi så, at det betækningsbidrag, der lå fra SF og Enhedslisten, nu går ud på, at man lige pludselig ikke støtter forslaget, til trods for at vi i svarene fra ministeren har fået beskrevet de værnsregler, man efterlyste under førstebehandlingen, til trods for at den offentlige debat, der har været efter førstebehandlingen, har dokumenteret behovet, har dokumenteret, at lige præcis det her er løsningen.

Derfor må der være et kæmpe forklaringsproblem hos SF og Enhedslisten. Var det bare gas, var det bare noget, man sagde for sjov, da man gik på talerstolen under førstebehandlingen og gav den principielle tilslutning, eller er der sket noget undervejs, som gør, at de to partier nu lige pludselig ikke længere kan støtte det her forslag?

De mange, mange familier savner et svar. De havde efter førstebehandlingen en klar forvent-

ning om, at deres problem var på vej til at blive løst. Derfor håber jeg, at vi her under anden- og sidstebehandlingen af beslutningsforslaget i det mindste kan få en plausibel forklaring fra henholdsvis SF og Enhedslisten. Så vil vi nemlig til efteråret sætte sagen på dagsordenen igen. Men det er ligesom jagten på sin egen skygge: Hver gang SF og Enhedslisten har formuleret et forbehold, når det så bliver tilgodeset, ja, så finder man på et nyt forbehold.

Så nu må vi i dag vide præcis, hvad det er, de to partier har af krav, som skal opfyldes, sådan at vi kan fremsætte et beslutningsforslag til efteråret, der opfylder de krav, så vi kan få det vedtaget, og så vi kan komme de 4.592 familier til undsætning. Det har de ærlig talt brug for. Det er urimeligt, at man skatter dem væk fra den ejendom, de har købt, fordi de havde forventet at bo dér med deres familie.

Poul Nødgaard (DF):

Jeg synes, at Folketinget i stedet for at snakke så meget burde høre lidt efter nu. Det forslag, der ligger her, er dyb alvor. Hvad sker der? Jeg kan give helt konkrete eksempler på unge familier i min kommune, Ringsted, der har modtaget deres opgørelser over ejendomsværdi. Intetanende lavede man ejendommen om fra en landbrugsejendom til et beboelseshus med den konsekvens, at grundværdien i de tilfælde, jeg kender, har set med egne øjne, steg fra 40.000 kr. til 200.000 kr. med deraf følgende beskatning af grundværdien både til kommunen og til amtet.

Jeg kunne appellere til Socialdemokratiet, skatteministeren, finansministeren om at prøve at tænke på: Er det en måde at behandle familier på? Uden nogen form for varsel forhøjer man grundværdien til det femdobbelte. Der er end ikke en meddelelse med vurderingen, ud over at man kan se på selve vurderingen, at man har lavet om på hele vurderingsgrundlaget.

Jeg synes, det er en sølle måde at behandle danske borgere på og specielt alle de familier, der har købt landbrugsejendomme i den tro, at det fortsat ville være en landbrugsejendom.

Jeg kunne godt tænke mig, at skatteministeren, der sidder og bladrer i nogle papirer nu, kom herop og forklarede, om det er en måde at behandle de unge familier på, der intetanende er kommet ud i en sag som den her.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 56 (V, KF, DF, CD, FP og KRF) stemte for, 57 (S, SF, RV og EL) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 52:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 271 om aftale mellem den danske regering og Færøernes landsstyre om gældsafvikling tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.

(Fremsat 19/6 98. Første behandling 23/6 98. Betænkning 24/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 11 (DF og FP) stemte for, 64 (S, SF, CD, RV, EL, Óli Breckmann (KF) og Jóannes Eidesgaard (FÆR)) imod; 40 (V, KF og KRF) stemte hverken for eller imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om patienters retsstilling.

Af sundhedsministeren (Carsten Koch).

(Fremsat 26/3 98. Første behandling 2/4 98. Betænkning 16/6 98. Anden behandling 18/6 98. Tillægsbetænkning 19/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.